

RENSTRÖMSKA MUSÉET

Göteborgs-Posten
Lördagen den 1 mars 1975

Hyllning till en skurtrasa

DETTA ÄR INTE ett galleri det är ett museum och därför stänger vi sex, så museichefen på Renströmska, utställningslokalerna på Esperantoplatsen. Till saken hör att detta är det enda av Göteborgs museer som inte stänger fyra.

Därinne ställer Ulla Grytt ut tryck på oblekt bomullstyg. Men städerskan som står på bilden i bilden med den röda fanan hissad på skurborsten, hon är broderad på siden. De breda ryggarna på de stadiga kropparna, som sluter upp kring henne och hennes kolleger, de är tryckta på sammet. Sammeten från de aristokratiska gemaken får också spela rollen av "ram" kring en "ny" för tillfället oanvänd skurtrasa. En skurtrasa som ligger i träda och i vars mitt en modern putti, en frihetsängel med utslaget hår, skymtar.

□ Välbekant

Utänför det som kunde vara Kinas kust, i Formosasundet, drabbar de blå härarna med riktade gevär samman med de röda utan gevär, men med fanor. Uppåt Östkinesiska havet sjunger stora människomasor med fylliga, öppna munnar och skärmössor det. som i en annan bild är "Oljeraffinaderiarbetarnas sång" — "som de själva skrivit".

Infälld i det kinesiska höglandet står en norrlandsstuga i tre stadier. Det första, det gedigna, står framför den blå fjälltoppen och det vita molnet. Därpå har skylten "Vi flytt in!" kommit upp och Lokaliseringspolitiken har redan börjat missköta fastigheterna och människorna, för att kunna se på brädhögarna

Ulla Grytt: Oljeraffinaderiarbetarnas sång.

som till slut ligger där framför det grönbå fjället.

I Stockholm i oktober 1973 går den vita tryckfrihetsparagrafen sönder i pappersbitar, som seglar bort över de bolmande fabrikerna. På den doriska kolonnen står dollarpåsen, under den ligger den mörkviolette slaven, som etappvis reser sig, knäcker kolonnen, medan de rykande fabrikerna och hela Stockholm rasar ihop. Bland fanorna längre fram i ledet finns en skylt: "Släpp de politiska fångarna". Där går man upp rätt och är ljusare till färgen.

□ Lustbetonat

Ulla Grytt använder ett alfabet, som känns lite för välbekant — men det finns något lustbetonat, något oavslutat i hennes bilder, mäsarna är med och blomrankorna — hon

tycks inte vilja förneka tygstyckenas "dekorativa roll. Symbolerna tycks inte (som så ofta) vilja kräva ett allvar av betraktaren till gränsen för det löjliga. Detta är inte symboler, som står som ödsliga alternativ till ett annat samhälle. De höttade nävarna finns med i en allmän lekfullhet, som kanske är en bit av ett alternativ.

För fabriker och verkstäder har Ulla Grytt gjort skisser till stora textila bilder: "tänkta att hänga uppe i taket ovanför maskinerna. Bilderna ska vara enkla men sköna och roliga att titta på. Kanske kan dom genom sin storlek och tjocklek fånga upp något av bullret i verkstan?"

Carina Hedén